

Поетът Петко Братинов

СТРАХЪТ Е БЕДСТВО И ЗА ТЯЛОТО, И ЗА ДУШАТА

● *Застраховането е като отдалечено спокойствие*

- Г-н Братинов, кои идеали загърбихте в годините на демокрацията?

- Преди да стане дума за изоставянето на някои идеали, би трябвало да се вгледаме по-прецизно в същността на промените, настъпили в България след 10 ноември 1989 г. Всички ние очаквахме освобождяването на задържаната човешка енергия да се превърне в освежителен полъх за цялото позамръзнало общество. Изненадата беше кошмарна.

Вместо такъв пролетен полъх нас ни връхлетяха свирепите ледени ветрове на омразата и алчността. През тези 15 години съм стъпиласан от яростната вълча стръв в поведението и действията на отделния български индивид. Не се наемам да обясня причините за този жесток хаос, но все повече се убеждавам, че свободите са нещо като медицински хапчета, предписват се и се предоставят на всички действително болни, а не на цялото население. И се гълтат не наведнъж, а постепенно. Защото робите имат нужда от лечение, а здравите от сигурност. Лично аз през всички периоди на живота си съм се чувствал свободен и като човек, и като поет, независимо от последствията. Тоталитаризмът въздига колектива и обезличаваше личността. Точно обезличените се нахвърлиха да грабят и мародерстват. Те превърнаха държавата в бърлога и оцеляването на останалите е на граници на възможното. В такава обстановка трудно се запазват класическите идеали, пренесени през вековете до наши дни. Имам чувството, че някакви други хора са населили нашето отечество. Не възприемам техните страсти и амбиции по отношение на материалния свят. Тези хора от моя гледна точка са нещастни, но за себе си те действително са щастливи като говедата, когато се напасат. И в това няма нищо лошо. Но когато говедата стават агресивни, когато събарят оградите и опустошават градините на нравствеността - тогава трябва да се организира тотална съпротива. Така че не съм загърбил никои от своите идеали. Но вярата ми в духовността на нацията е разколебана.

- Как трябва да живеем - предпазливо или смело?

- Окончателни рецепти няма. Може би трябва да живеем умно, но във всички случаи емоционално. Предпазливо-

та не е порок, но страхът е бедствие и за тялото, и за душата. А безразсъдната смелост е глупост. По посока на тези разсъждения най-важното според мен е преодоляването на вътрешния вроден или придобит егоизъм. В това е големият подвиг. В това е насладата от самоуважението.

- Какво е за вас любовта? Поетът във вас различен ли е от мъжа?

- Вие питате за любовта

хове си поетът?

- Всяко истинско творчество е една солидна застраховка срещу забравата. В крайна сметка ние пребиваваме извънредно кратко върху планетата Земя и нашата инстинктивна мечта е да оставим някаква следа и заради тази следа да си спомнят за нас и да ни обичат и след нашето изчезване. Да ни обичат, разбира се, ако заслужаваме. Защото има и черни следи, които пораздат

ненавист и отвращение. Думата поет аз не разглеждам само в тесния професионален смисъл. Всеки човек във всяка област на живота може да бъде поет. Стига да има определен талант, да има воля и амбиция за осъществяване. Ако успееш да откриеш в коя дейност си най-способен, или по-точно какво е твоето призвание, ти наистина си щастлив.

- Какво е отношението ви към застраховането?

Кирил Гончев, Петър Андасаров, Петко Братинов, Владимир Голев, Дора Габеве, Слав Хр. Караславов, Надя Кехлибарева, Георги Константинов, Петя Йорданова, Евтим Евтимов, Елисавета Багряна, Найден Вълчев, Маргарита Алигер, Ана Александрова и Любен Овчаров (отляво надясно) на празника на поезията в гр. Добрич, 1 октомври 1974 г.

между мъжа и жената? Никои не е отговорил коя любов е по-силна - първата или последната. Защото любовта не е една. Юношеското влюбване за мене е най-чисто, най-трепетно. Преди да го докоснеш - съществува, в което си влюбен, е като някакъв мираж. После идва съприкосновението, физическата страст, потъването на душите една в друга или тяхното разминаване. Но пак повтарям: „Времето на влюбването е велико.“ Отношението на поета към жената е различно от отношението на елементарния мъж консуматор. Поетът също желае жената. Пожелава я, но не само като пол. Пожелава я и като светлина. В последно време трагедията на добре сложения, но доста глуповат български мъж е потребна. Умната жена, прекарала с такъв мъж само няколко денонощия, окончателно го преценява и психологически вече го е напуснала. Но той няма мозък да се досети и продължава да демонстрира напомнимото си чувство за превъзходство. И смешно, и тъжно.

- Застрахован ли е в ст-

Петко Братинов СВИДЕТЕЛИ НА ПРЕЖИВЯНОТО

З апочвам да разбирам погледа на старите елени.

А старите елени са полегнали под бръчката на хълма.

Те гледат как в средата на червената мъгла

един от младите мъжкарци се нахвърля срещу другия.

И всичко заради една кошута... Колко странно!...

И старите елени си припомнят много битки.

И много кремъчни рога... И много ревност.

И нещо ги зове да се запитат най-накрая:

Каква е ползата от разждането тленно

върху крехката земя?

И смисълът какъв е?...

За ловците ли да бъдем по-красиви?...

Заспиват старите елени

на чертата между чувството и пола.

Те могат да се любят още, но не искат да се бият.

И аз не искам нищо!...

В долината на покоя

защо не чувам ударите верни

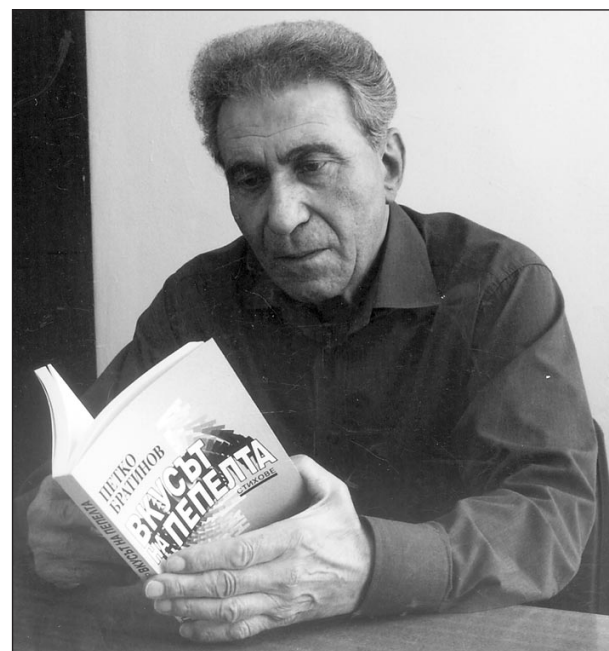
на сърцето си предишно?...

Защо не чувам шепота на нимфите

и ромона на страстите първични?...

Пътта ми се разделя с разума под сянката на стона.

А сянката на стона е животът, който в мен ще продължи.

- Всъщност застраховането е едно отдалечено спокойствие. Там - в далечината пред тебе - могат да се завихрят много неприятности и погроми. В такива периоди застраховането е един спасителен пояс, една протегната ръка, едно възстановяване на загубена кръв.

- Как може да бъде застраховано литературното наследство на България?

- Литературното наследство на България е велико. Ние сме оцелели благодарение на словото - на устното и писменото слово. От Азбучната молитва до съвременните литературни постижения България е притежавала високо надарени книжовници и писатели. На този апетитен балкански кръстопът, където непрекъснато са ни атакували да ни погубят, по вина на историческите обстоятелства не са се появявали извън литературата и фолклора подобни колоси като Леонардо да Винчи и Рафаело, Бетховен и Моцарт. И отново повтарям: Нашето богатство е в словесността. Българският фолклор е златно скровище в залата на световната култура. А Ботев, Яворов и Дебелянов?! ...Иван Вазов и Йордан Йовков, Захар Стоянов и Димитър Талев?!... Ние повтаряме до втръсване, че в наши дни все още няма стабилни закони, които да защитят литературното наследство, няма регламентиращи източници на средства, няма данъчни облекчения, няма обич към кръвното минало. Ако положението не се промени - след няколко десетилетия българското на Балканите ще бъде спомен.

- Как българите ще посрещнат новата 2006 г.?

- Статистиката доказва, че през последните петнадесет години България е напуснала от около един милион души. 80% от тях са здрави и работоспособни млади хора. Тук му е мястото да отбележим, че в умъртвен един древен природен за-

Г олемият български поет Петко Братинов е роден в с. Горна Росица, Севлиево. Завършва българска филология в СУ „Климент Охридски“. Започва да печата стихове и журналистически материали още от ученическите си години. В продължение на четиридесет и пет години е печатал свои стихове в централните литературни издания и в ежедневниците. Негови цикли със стихотворения са превеждани на редица чужди езици. Поетът е автор на 15 книги със стихотворения и поеми. Три пъти е издавал избрани произведения. Работил е в Радио „София“, в „Народна младеж“, в „Пулс“, списание „Български воин“, издателство „Народна младеж“. Бил е директор на Националния литературен музей и на издателство „Български писател“. В момента е председател на Творческия фонд на Съюза на българските писатели.

кон. Законът, дори инстинктът е такъв, че когато майката от слабост и унижение се е проснала върху земята - синовете и дъщерите не бягат, а се скупчват около нея, за да я изправят и спасят. Свещено правило!... Божествено съчувствие!... А къде са българските синове и дъщери?!... Случаен вятър ли ги разпиля по света или техните егоистични нравли ги превърнаха в чудовищни мизантропи?... Така че България ще посрещне новата 2006 година със свито сърце, със стиснати юмруци и с възкръснато мъжество за изправяне. И все пак нека си пожелаем и радост да има в тези празници. Значи да има надежда за утре.

Разговаря
МАРИЯ МИТЕВА

Интервюто е взето
В навечерието на
Новата 2006 година

ЗАСТРАХОВАТЕЛ Издава „Застраховател прес“ ООД

ISSN 1310 - 2397

Основател МАКСИМ МАКСИМОВ

Директор ПЕТЪР АНДАСАРОВ
Отговорен редактор СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ e-mail: slavimir@mail.bg
Редактор ИЛЕАНА СТОЯНОВА e-mail: istoyanova@mail.bg
Секретар на редакцията и арт уредник ЗЛАТКА ВЪЛКАНОВА
Оформление РАЙНА ПАНОВА
Коректори: ГАЛЯ ЛУЦОВА, МАРИЯ БОЗЕВА
Фоторепортер ГЕОРГИ ДЕРМЕНДЖИЕВ

Водещ броя ИЛЕАНА СТОЯНОВА

Адрес на редакцията:
София 1421, ул. „Крум Попов“ № 45-47, тел. 865 69 80, тел./факс 963 29 80
e-mail: vzastrahovatel@abv.bg
„Булбанк“ АД. Банков код 62196214. Банкова с/ка №1008530101

За точността и верността на публикуваните материали в специализираните страници на вестника отговорност носят застрахователните дружества, които са ги предоставили.

Предпечатна подготовка „ТОМЕС ГЛТК“ ООД

Редакционен съвет: проф. д-р на ик. н. ХРИСТО ДРАГАНОВ, доц. д-р НЕНО ПАВЛОВ, ГЕОРГИ АБАДЖИЕВ, ДОБРОМИР ГУЩЕРОВ, РУМЕН ЯНЧЕВ, ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ

Редакционна колегия: АСЯ АКСЕНТИЕВА, АТАНАС ТАБОВ, ДАНИЕЛА КОНОВА, ВАЛЕРИ АЛЕКСИЕВ, доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА, ЙОРДАН ГЕНЧЕВ, НЕДЯЛКО ЧАНДЪРОВ, ТЕМЕНУГА НЕНОВА, МАКСИМ МАКСИМОВ

Комисия за финансов надзор
Председател АПОСТОЛ АПОСТОЛОВ
Управление „Застрахователен надзор“
Ръководещ РАЛИЦА АГАЙН
София 1000, ул. „Света Неделя“ № 6,
тел. 940 48 05, 981 79 34, факс 981 78 58

Гаранционен фонд
Председател на УС БОРИСЛАВ МИХАЙЛОВ
София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет. 4,
тел.: 02/980 30 49, 980 66 72

Асоциация на българските застрахователи:
Председател ДАНИЕЛА КОНОВА
Зам.-председател ВЕНИСЛАВ ЙОТОВ

Главен секретар ЖЕНИ ПАРПУЛОВА
Председател на Контролния съвет ПЕТЪР АВРАМОВ
София, ул. „Света София“ 7, ет. 6, тел. 980 51 25
Асоциация на застрахователните брокери в България
Председател на УС ст. н. с. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Зам.-председател КРАСИМИР ЖЕЧЕВ
Секретар АНЕТА ПЕТРОВА
Председател на Контролната комисия КОСТАДИН ПЕЕВ
1142 София, ул. „Г.С. Раковски“ №188 (на ъгъла с ул. „Евлоги Георгиев“), тел./факс 963-36-85. Банка „Хеброс“ - клон София, ул. „Сердика“ 20, АЗБ в България, банков код 80070318, сметка №1000251013
Фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“
Председател ст. н. с. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Секретар доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА
1142 София, ул. „Г.С. Раковски“ №188, тел./факс 963-36-85

Печат „Илинда - Евтимов“ ЕООД, тел. 962 29 48

Хонорари се изплащат всеки вторник от 15.30 до 17.30 часа.

Редакционно броят е приключен на 06.01.2006 г.